

O pravítku

Žilo v pouzdře jedno pravítko a mělo v pouzdře veselé kamarády. A jednoho dne vypadlo z aktovky a kamarádi ho nemohli najít. Hledali ho všude. Pravítko našlo podivnou věc, nevědělo, co to je.

Plížilo se k němu malé ztracené kotě. Kotě na pravítko třikrát zamňoukalo „mňau, mňau, mňau“ a pravítko se vylekalo. Kotě bylo také osamělé a chtělo si s ním hrát a kamarádit se. A tak si spolu hrávali, ale pravítko přesto vzpomínalo na své kamarády z pouzdra. Mělo je moc rádo a doufalo, že se s nimi ještě setká. Poprosilo koťátko, aby se je pokusili najít. A tak se je vydali hledat. Šli ulicí a potom lesem. Hledali, hledali a pořád nic. Pravítko bylo zklamené, protože kamarády nemohlo najít. Pravítko si myslelo, že kamarády najdou. Hledali hodiny, hodiny a stále nic. A pak je napadlo jít ke škole.

Najednou ho zvedla jedna holčička a šup s ním do pouzdra. To bylo krásné shledání! V okamžiku mělo kolem sebe své veselé kamarády. A koťátko? To si odnášela holčička domů a dala mu jméno Micinka.